

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. Mgr. Janou Denemarkovou, advokátkou, se sídlem Dolní 105, Havlíčkův Brod, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2012, č. j. 30 A 11/2012 - 25,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 7. 2. 2013 kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Žalobce (stěžovatel) návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že od 1. 1. 2011 je zaměstnán jako řidič – zásobovač u společnosti MIPOPLAST s. r. o., se sídlem Údolní 314/49, Praha 4. Náplní jeho práce je rozvážka zboží po území kraje Vysočina a Středočeského kraje. Na řízení motorových vozidel je tak existenčně závislý a nevyhnutelným následkem pozbytí řidičského oprávnění bude výpověď ze strany zaměstnavatele, což výslovně vyplývá z ujednání v pracovní smlouvě (čl. X bod 1.). Takovýto následek napadeného rozsudku krajského soudu, který by velmi negativně zasáhl do právní sféry a osobních a majetkových poměrů stěžovatele by následně prakticky nebylo možné napravit, a to ani v případě úspěchu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti. Od doručení napadeného rozsudku krajského soudu stěžovatel čerpá řádnou dovolenou, neboť nemůže vykonávat svou práci pro zaměstnavatele. Přiznáním odkladného účinku zároveň dle názoru stěžovatele nebude nijak rozporné s veřejnými zájmy a nevznikne ani žádná újma třetím osobám. Tato svá tvrzení stěžovatel doložil pracovní smlouvou ze dne 30. 12. 2010 uzavřenou mezi stěžovatelem jako zaměstnancem a společností MIPOPLAST s. r. o., se sídlem Údolní 314/49, Praha 4, jako zaměstnavatelem.

K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalovaný tak, že má neutrální stanovisko a případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ponechává na uvážení soudu.

Ze spisu Krajského soudu v Hradci Králové v předmětné věci a ze správních spisů předložených žalovaným soud zjistil, že stěžovateli bylo dne 4. 10. 2011 oznámeno, že ke dni 28. 9. 2011 dosáhl 12 bodů a v důsledku toho pozbývá řidičské oprávnění a je povinen odevzdat řidičský průkaz. Proti tomuto oznámení podal stěžovatel včasné námitky. Rozhodnutím Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 29. 11. 2011 byly námitky stěžovatele zamítnuty. Stěžovatel proti rozhodnutí ze dne 29. 11. 2011 podal včasné odvolání, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 2. 2012 zamítnuto. Proti posledně uvedenému rozhodnutí podal stěžovatel

žalobu u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajský soud v Hradci Králové k návrhu stěžovatele přiznal usnesením ze dne 16. 4. 2012, č. j. 30 A 11/2012 - 19 žalobě odkladný účinek. Žaloba však napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zamítnuta, přičemž napadený rozsudek byl doručen stěžovateli dne 28. 1. 2013.

Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tj. :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na bezpečném provozu na pozemních komunikacích.

Z výše uvedených tvrzení stěžovatele osvědčených předloženými doklady i z obsahu soudního spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Ztráta zaměstnání a nemožnost dosavadní profesi vykonávat ani u jiného zaměstnavatele ani jako osoba samostatně výdělečně činná by stěžovatele bezpochyby poškodilo značně. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řídicího oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně

pokračování

větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění [srov. § 123a až 123c zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)] a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který k návrhu na přiznání odkladného účinku zaujal neutrální stanovisko.

Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu